

Křížová cesta *nejen* za Ukrajinu

Letadla vzlétala k obloze jako těžké kříže.

Letadla jsou kříže války. Jejich zvuk je předzvěstí smrti...

Dříve jsem letadlem cestoval často. A stávaly se při tom nejrůznější věci. Jednou se při vzletu zasekl přední podvozek, letadlo se začalo otřásat a já si pomyslel: „To jsme se asi ocitli na lvovské dlažbě!“ Naráz se všichni začali modlit... Všechno se ale vyřešilo, jen jsme museli přesehnout do jiného letadla.

Nebe je velmi lákavé, fascinující. Okýnkem letadla vidíte maličkou, neuvěřitelně krásnou zemi, pokrytou zelení, omývanou vodou, zasněžené vrcholky hor, které jsou jemně zahalené v oblacích; zdá se, jako by na této zemi už nikdo jiný nebyl. Ve výšce je slyšet ticho země.

A tam dole chodí malinkatí lidé. Vydávají různé zvuky. Každý den se někteří rodí a jiní umírají, smějí se a pláčou, milují a... stoupají k nebesům.

Jsou tam ale i ti malí vojáčci, posedlí zlem. Oni také stoupají k nebi, ale ne proto, aby spatřili krásu, nýbrž aby ničili a měnili život v popel...

Jejich slogan zní: „Z ráje do pekel!“

V těch dnech padaly bomby zla...

Nastal 14. den celoplošné války rozpoutané proti Ukrajině.

Byla velká zima a tma. Srdce se mi svíralo úzkostí, připravoval jsem se na smrt. Moji hrud' rozervávala nesnesitelná bolest a prýštily z ní tyto prosby: „Jak dlouho to bude trvat, Pane?“ Myslím, že jsem se nebál ani tak o sebe jako spíš o svou matku, nechtěl jsem jí způsobit doživotní bolest.

S bratry jsme žili v Černihivu, v klášteře spojeném s chrámem Narození Panny Marie. Po každém bombardování jsem volal na své bratry:

„Jaroslave, jsi živý?!“

„Olehu, jsi naživu?!“

A oni odpovídali:

„Ano, žijeme!“

Ten večer byl náročný a my jsme se připravovali na další nálety... Schoulil jsem se u stěny, čekal na ty pekelné zvuky a ony se přibližovaly. Měl jsem pocit, že letadlo už musí být přímo nad mou hlavou.

Modlitba... Ano, to je to, co nám dává sílu žít. V zatemnělé místnosti jsem začal na displeji telefonu vyťukávat slova. Ta slova vycházela z hloubi mého srdce. Moje modlitba za zvuků a výbuchů války byla křížová cesta.

Čas se vmžiku zastavil. Cesta s Ježíšem mi dodávala sebedůvěru a sílu. V modlitbě jsem viděl samotného Krista, jak kráčí a nese kříž,

těžký kříž strašlivých lidských válek. Ježíš nám pomůž! Ježíš nese kříž války na Ukrajině spolu s námi!

Na této křížové cestě se mnou náhle byli všichni, které tato hrozná válka zasáhla.

Tato válka jednou skončí! Její příšerné zvuky utichnou.

Stejně jako i my po nárcích křížové cesty opět uslyšíme radostný hlahol vítězného hymnu Vzkříšení!

Pane Ježíši Kriste, ty jsi na kříž přibil všechnen náš hřích. Prosíme tě, odvrát lidstvo od válek a daruj nám svůj svatý pokoj. Amen.

Černihiv, 9. března l. P. 2022

*14. den celoplošné války, kterou zahájilo
rusko proti Ukrajině*

Pane Ježíši! Je tak bolestivé, že musíme procházet tím, co jsme vůbec nečekali. Tolik bolí, že musíme brát do rukou nástroje, které zabíjejí. Tolik bolí, Pane, že nám zabíjejí ty nejdražší, mé nejbližší, zatloukají těžké hřeby do celé Ukrajiny. Tolik bolí, že musíme tak trpět... Ale věříme, Pane Ježíši, že ty kráčíš po této křížové cestě s námi. Chválím tvé jméno, chválím tvé srdce, chválím tvé rány i nevýslovná muka tvého umírání! Chválím tvou cestu s břemenem kříže a sedm slov, které jsi z něj vyslovil.

Buď pochválena tvá křížová cesta, můj Spasiteli!

1. ZASTAVENÍ

Ježíš je odsouzen na smrt

Pilát jim namítl: „Ale co udělal špatného? Oni však křičeli ještě víc: „Ukřižuj ho!“ Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše. Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

(Mk 15,14-15)

Odsoudit dobrého člověka, odsoudit dobrou věc? Jak je to vůbec možné? Ale stává se to. Dobro bývá odsuzováno. V těchto válečných dnech jsme pocítili, jak odsoudili dobro, jak pošlapali svobodu, jak zlovolně soudí vůli svobodného lidu.

Zlo chce žít podle svých pravidel, nechce vidět lidské tváře. Chce se rozhodovat bez tváří, aby mohlo nerušeně pokračovat ve slepé propagandě nenávisti, destrukce a válčení.

Můj Pane, který jsi byl odsouzen za dobro, dej nám sílu projít tuto křížovou cestu a vytrvat v dobrém. Amen.

(chvilka ticha)

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

2. ZASTAVENÍ

Ježíš přijímá kříž

Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četou. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdrav, židovský králi!“ Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť, oblékli mu zase jeho šaty a odvedli ho, aby ho ukřížovali.

(Mt 27,27-31)

Můj Ježíši, nevíme, kolik vážilo to dřevo. Leží na zemi a ty jsi přinucen vzít to ohavné břevno bez ohledu na svou důstojnost, čest, lidskost: Popadni to a jdi! Tvá láska vzala na sebe tento kříž nenávisti, tvůj zrak v té chvíli spočinul na křížích nás všech, na všech protivenstvích a ponižování, jimiž budou procházet ti, kdo věří ve vítězství lásky, dobra a krásy.

Můj Pane, jsme ve válce a vzali jsme na sebe tento kříž, abychom si uchovali lidskou důstojnost. Amen.

(chvilka ticha)

Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi!